

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς: “Τι είναι το Τάμα;”

/ Ορθόδοξες Προβολές



Είναι η υπόσχεση που κάποιο πρόσωπο δίνει στον Θεό από ευγνωμοσύνη ή εξαιτίας της αμαρτίας. Από τα χωριά μας γύρω από το Μπίτολ πολλοί νέοι άνθρωποι πηγαίνουν για δουλειά στους μακρινούς τόπους του κόσμου. Κατά την αναχώρηση τους οί μητέρες ή οι αδελφές δίνουν κρυφά κάποια υπόσχεση στον Θεό για την υγεία τους και για καλή επιστροφή. Τούτες οι γυναίκες, όπως λέγεται, δώσανε τάμα. Ένα Σάββατο μπήκαμε ξαφνικά σε μια μικρή χωριάτικη εκκλησία, και εκεί βρήκαμε μία γριά που έπλενε τό πάτωμα. Ρωτώντας την ιδιαιτέρως, εκείνη εξήγησε ότι το κάνει ήδη δεκαοχτώ μήνες κάθε Σάββατο, κατά το τάμα της για τον γιο της στην Αμερική. Και όταν ο γιός της επέστρεψε, ακούσαμε, ότι εκείνη συνέχισε να πλένει την εκκλησία ακόμα έξι μήνες από την ευγνωμοσύνη της προς τον Θεό.

«Έδωσα τάμα» (δηλαδή: έδωσα υπόσχεση) είναι συνηθισμένος λόγος στους τόπους μας σ' εκείνους πού έρχονται στα μοναστήρια νά διακονούν για κάποιο καιρό. Όταν το χωριό Λ. καιγόταν έτρεξε ο νεαρός Θεόδωρος και είδε το γειτονικό σπίτι

στή φωτιά. Κατατρομαγμένος φώναξε τον άγιο Ναούμ για βοήθεια δίνοντας τάμα ότι θά τόν υπηρετεί ένα χρόνο. Εκείνη τή στιγμή φύσηξε αέρας καί γύρισε τήν φωτιά πρός τήν αντίθετη πλευρά από τό σπίτι του. Ύστερα από λίγο καιρό ήρθε ο Θεόδωρος στό μοναστήρι μας, μας διηγήθηκε τί είχε συμβεί καί παρακάλεσε τόν ηγούμενο να τον δεχθεί για να εκπληρώσει τό τάμα του.

Είναι εντελώς συνηθισμένο πράγμα να κάνει τάμα η μητέρα ότι θα νηστεύει τις μέρες εκτός νηστείας για το άρρωστο παιδί της. Τούτο είναι εντελώς σύμφωνο μέ τή Βίβλο. Καί ο βασιλιάς Δαβίδ νήστευε τόν καιρό της αρρώστιας του παιδιού του.

«Έδωσα τάμα!» λέει η γριά από τα περίχωρα του Ντέμπαρ η οποία δεκαεννέα χρόνια διακονεί στον ναό και δεκαεννέα χρόνια νηστεύει όλες τις μέρες χωρίς λάδι. Γιατί; Πριν δεκαεννέα χρόνια ο άνδρας της συνεταιρίστηκε μ' έναν Αρβανίτη σε κάποια δουλειά. Μιά Παρασκευή θέλησε να πάει στό Ντέμπαρ για να λογαριαστεί με τόν συνέταιρο του. Πρίν τήν αποχώρηση πήρε να φάει γιά πρωινό αυγά καί τυρί. Όταν είδεη γυναίκα τον άνδρα της να τρώει αρτήσιμα τήν Παρασκευή του φώναξε θυμωμένα: να μήν δώσει ο Θεός νά γυρίσεις, αφού συνεταιρίστηκες και στην πίστη με τον συνέταιρο σου! Τήν ίδια μέρα το βράδυ ο άνδρας της δολοφονήθηκε κατά την επιστροφή του στο σπίτι, αφού τόν λήστεψαν. Τούτο εξέπληξε φοβερά τη γυναίκα. Κι εκείνη έδωσε τάμα να διακονεί την εκκλησία και να νηστεύει μέχρι το τέλος της ζωής της.

Υπάρχει τάμα και στους Άγγλους. Μετά από τον πόλεμο ένας Άγγλος ιερέας τέλεσε κάποιο γάμο, πού ήταν ενάντια στον νόμο. Ο επίσκοπος τον μάλωσε αυστηρά γι' αυτό. Ως απάντηση στις τύψεις συνειδήσεως ο ιερέας έδωσε τάμα να νηστεύει όλες τις Δευτέρες (επειδή ήταν Δευτέρα όταν έκανε εκείνη τήν αμαρτία) για όλη του τη ζωή.

Για το τάμα στον Θεό είτε για τον εαυτό μας ή για άλλον, είτε για κάποιο αμάρτημα ή από ευγνωμοσύνη, ο άνθρωπος πρέπει νά προσέχει να μην υπερβάλλει και υποσχεθεί εκείνο που δεν είναι συνετό, ή είναι παραπάνω απο τις δυνάμεις του. Από τη Βίβλο είναι γνωστό το απερίσκεπτο τάμα του Ιεφθάε. Στον πόλεμο εναντίων των γιων του Αμμών υποσχέθηκε ο διοικητής και δικαστής του Ισραήλ Ιεφθάε, πώς εάν ο Θεός του χαρίσει νίκη εκείνος θα προσφέρει για θυσία εκείνο που πρώτο θα τον προϋπαντήσει στόν οίκο του κατά την επιστροφή από τον πόλεμο. Και νίκησε ο Ιεφθάε. Αλλά όταν επέστρεψε στο σπίτι, τον προϋπάντησε η κόρη του. «Α, θυγάτηρ μου» φώναξε ο πατέρας σαν τραυματισμένο λιοντάρι, εγώ έδωσα λόγο στον Κύριο «και ου δυνήσομαι αποστρέψαι» (Κριτ. 11,35).

Ο Θεός να σας ευλογήσει

**Πηγή:Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Δρόμος Δίχως Θεό Δεν Αντέχεται,
Εκδ. Εν Πλω, Σελ. 197.**